

Mesterlövész, vigyázz!

2022 november 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A labdarúgás ma már kizárólag az üzletr?l szól, ami a pályán folyik, csak a biznisz körítése

A hét német mesterlövész története könnyen összefoglalható. Ott van legel?ször is Helmut Rahn, aki 1954-ben sajnos pont minket tornáztatott meg a világbajnoki dönt?ben. Következett Franz Beckenbauer, aki olyan elegáns, hogy még Herczeg Zoli is fél áron tervezne neki fuszeklit. Vagy Paul Breitner, aki vagy kommunista volt, vagy nem, de ésszel játszani mindenképpen tudott.

Bernd Schuster, aki olyan nagy játékos volt, hogy igazából a válogatott sem hiányzott neki egy id?ben. Klaus Fischer, aki visszaollózta hazája reményeit a spanyolországi Mundialon. Lothar Matthäus futott, l?tt, gondolkodott egy id?ben, mindezt persze m?vészi színvonalon.

Most aztán itt van nekünk hetedik német mesterlövésznek Manuel Neuer kapus, aki ahelyett, hogy a szögletre figyelne, a kapufa mellett zokog, hogy Katarban momentán nem hordhatja kedvenc kis szivárványos karperecét. A westernfilm véget ért, a Nyugat nem érdekes többé. A német mesterlövészek forgolódnak sírjukban, aki még él, káromkodik vagy fütyörészik. Esetleg szedi a hálapénzt, és köszöni szépen, hogy lehet, lélegezhet, emlékszik még rá valaki.

Komoly kérdés: hogyan jutottunk el a germán h?sökt?l az alibikirályokig? Tudom, er?s a kifejezés, de most ?szintén: gondolkodott már azon német, angol, holland labdarúgó, hogy a keresztények üldöztetéséért demonstráljon a futballpályán? Hogy elnyomott és üldözött európai nemzeti kisebbségért – momentán a kárpátaljai magyarok jutnak eszembe – emeljen szót?

Hogy azt mondja, addig nem lép pályára, amíg szexuális önreklámokkal hergelik a többséget? Mert ugye, az alapító mítosz szerint, amit friss nyilatkozatában az angol labdarúgó-szövetség lengetett be, borzalmasan fájdalmas, ha olyan országban rendeznek világversenyt, ahol az emberi jogok nem érvényesülnek maradéktalanul.

Én azonban felfigyeltem arra, hogy nagyjából öt vagy hat darab emberi jog köré szövik a hálót a mélységesen felvilágosult európai liberálisok, nemzeti kisebbségekért, keresztényekért, átlagos heterókért senki nem hisztizik. Vagyis az ? emberi jogaik nem fontosak. Lépjünk tovább: talán nem is léteznek. Vannak a szexuálisan mások, a feministák, a lakásfoglalók, még néhányan, értük mindig szól a harang, mindig hangos a szó, de ami a lényeg, immáron labdarúgó-világbajnokság sincs az érdekvédelmi színjáték nélkül.

A liberálisoknak persze soha nem er?sségük a logikus gondolkodás, a valóság felfejtése. Zokogás helyett azonban el kellene gondolkodniuk azon, hogyan jutottak idáig. Most éppen azt a FIFA-t szidják, gyalázzák mesterfokon, amely hajszálpontosan ugyanabba a mocsárba süllyedt, ahol ?k is tapicskolnak.

Hiszen Infantino elnök is furcsa gondolatmenetet húzott fel arra a vádra, hogy miért kell a világbajnokságot egy jól fejlett, derék vahabita monarchiában rendezni. Azt mondta, hogy az európaiak olyan sok rosszat tettek másokkal háromezer évig, hogy most hallgassanak újabb háromezer évig.

Arról persze nem szólt a bölcs tisztségvisel?, hogy az Európán kívüli birodalmak és civilizációk hajszálpontosan ugyanazzal a kegyetlenséggel pusztították és pusztítják egymást, mint a nyugati gyarmatosítók, de a tények mostanában igazán nem számítanak. Infantinóék tehát a liberális futballszövetségek pártján állnának, mert ugyanabból a közegb?l szakadtak ki, csakhogy akad itt valami apróság, ami miatt nem lehet teljes az egyetértés.

Ez pedig korunk Szent Grálja, a pénz. Ami miatt ezek az emberek önként és dalolva engedik a viccvilágbajnokságot télen, sör nélkül és m?szurkolókkal, miközben szó szerint az anyjukat is eladnák, ha még két eurót nyerhetnek a vásáron. Ami a futball éthoszából megmaradt, arról már fogalmuk sincsen. ?ket nem érdekli Maradona, Pelé és Puskás, mindent, amit meg?riztek bel?lük, beleforgatják Ördög pajtás kedvenc mammonjába.

Értsük meg: a labdarúgás ma már kizárólag az üzletr?l szól, ami a pályán folyik, csak a jó biznisz felvezetése, körítése, ürügye.

Ezzel párhuzamosan mindenki odahordja a saját problémáit a világ színe elé, a nyugat-európaiak a meleglobbi parancsára ugranak, az irániak nem éneklik el himnuszukat, mert otthon verekednek az emberek, de nyugalom, lesz itt még törzsi átok, rakétakísérlet, halálozási évforduló meg Kisvakond kalandjai, bármi, ami érdekesnek t?nhet a fogyasztók számára és tovább hülyíti ?ket. Minden lesz, minden jöhet, legyen vásárfia a legnépszer?bb sport, árusítsuk ki, tegyük nevetségessé, romboljuk le a morális bázisát.

Ebben a reménytelen helyzetben lassan döcög a világbajnokság. Láttuk Katart, ?k talán képesek lennének éles meccset játszani a Baks Baráti SE-vel, talán nem, de a lényeg, hogy remek csapat volnának a megye kett?ben. Végigaludtunk néhány más nagy ív? mérk?zést a politikailag el?írt módon kialakított stadionokban, amelyeket néhány méterre egymástól építettek, persze nyugat-európai cégek, hohó, ehhez semmi köze a FIFA-nak, pusztán ?k kapták a megbízást, van ilyen, nyilván véletlen.

A világbajnokság után ezeket a stadionokat majd szépen elbontják, Katar visszakapja csodás közterületeit, az épít?anyagot pedig újra eladják, mert az üzlet úgy a legjobb, ha kétszer ütik nyélbe.

Megtapasztaltuk mérk?zések közben azt is, hogy hiányzik a vébér?l úgy két tucat világsztár, milyen érdekes, ?k mind egyszerre sérültek meg, pár nappal a világverseny el?tt.

Továbbá láttuk és átéreztük, milyen frankó lehet sportolónak, sportvezet?nek, szurkolónak lenni ebben a közegben, ahol csak ugatják a futballt, és az egész világbajnokságra szükséges presztízsberuházásként tekintenek.

Mármost az embernek, ha magyar és látott valódi futballt életében, a végére csak annyi maradt, hogy elárulja szimpátiáját. A fentiek értelmében érthet?, hogy szivárványos bohócoknak, angoloknak, németeknek, hollandoknak és a többi paródia-mesterlövésznek nem szurkolhatunk. Sem most, sem soha többé. Ennyit sikerült elérniük azoknak, akik a saját hagyományaikat is sz?nyeg alá söprik, hogy kapjanak még zsetont.

Vannak itt remek afrikai, ázsiai csapatok, ?k azonban távolabb állnak t?lünk. Hanem mondok én valamit. Lehet, hogy az egyetlen ember vagyok a földkerekségen, de egyszerre két csapatnak is szurkolok, ha már nagy a káosz Katarban, hadd növeljem kissé.

Szóval én – és ez nem vicc – a számomra kötelez? portugál és lengyel elkötelez?désen túl a horvátoknak és a szerbeknek szurkolok majd. Igen, mondom még egyszer: nekik, egyszerre. Hogy ez miért nem marhaság, és hogy magyarként, futballbarátként mennyire igazam van, hadd ne részletezzem.

Hajrá, szerbhorvát barátaim, játsszatok dönt?t, ha lehet, egyszer?en mutassatok jó futballt, l?jetek kapura harmincról, íveljetek szögleteket, kényszerít?zzetek, cselezzetek, támadjatok, védekezzetek. Valami ilyesmir?l szólna ugyanis a labdarúgás, nem a pederasztákról, gondolom én.

Szentei-Zöldi László - www.magyarnemzet.hu

Ajánló